

opusdei.org

Skrev brev till påven – sedan ändrade han sig

Från början skulle påven inte ha någon mässa för de svenska katolikerna. Men många skrev brev till honom – och han bestämde sig därför att stanna i Sverige en halv dag extra.

2016-11-05

När det blev känt att påven skulle komma till Sverige, men bara för att vara med på det ekumeniska mötet i

Lund, blev många svenska katoliker bedrövade.

”Varför inte till oss?”

– Många var jätteförvirrade, jag hörde folk säga: Varför kommer han till lutheranerna och inte till oss? berättar Lucia Schoeffer, lärarstuderande från Malmö.

Hon var en av dem som beslutade sig för att skriva till påven Franciskus och be honom att försöka klämma in den katolska flocken i sitt Sverigebesök.

– Man hör ju att folk skriver till honom och att han svarar. Så när folk pratade om sin besvikelse, sa jag: Men skriv då. Jag leder en liten tjejgrupp med 9-12-åringar och tyckte att det vore fint om vi skrev till påven och berättade för honom hur glada vi var över att han skulle komma hit och hur mycket vi såg fram emot hans besök. När deras

brev var klara kom jag fram till jag att jag också borde skriva till honom.

Pappas kompis

Så Lucia skrev och utnyttjade en egen kanal för att vara säker på att breven skulle nå fram.

– Min pappas nära kompis är präst och bor i Rom och är kompis med Bergoglio. Så jag skickade breven till honom och han överlämnade dem. Jag vet att påven läste dem och tackade. Några dagar senare fick jag veta att han förlängde sin vistelse i Sverige.

– Jag tror inte det var mitt brev som övertygade honom, det hela är ju mycket större än så. Men jag hoppas att det betydde lite grann.

Lucia berättade i brevet om tjejgruppen och sina vänners förvirring.

Fick träffa sin påve

– Jag skrev att det faktiskt är både svårt och heroiskt att vara katolik i Sverige. Man kan känna sig väldigt ensam: den enda i klassen, den enda på arbetsplatsen. Vi behöver uppmuntran och stöd och han, påven, är som en far för oss.

Lucia och tjejgruppen fick träffa sin påve på Swedbank stadion i Malmö.

– Det var en glädjekänsla som inte går att beskriva, säger hon.

Anna Bieniaszewski Sandberg

Dagen